

Орангъ-утанъ.

аймуната орангъ-утанъ прилика много на човѣка, а и самото ѹ име означава горски човѣкъ. Така сж я нарекли тамошнитѣ жители, понеже цѣлия си животъ прѣкарва по дѣрветата.

Тѣлото на орангъ-утана е покрито съ сиво-кестенява козина, която по цвѣта си съвсѣмъ малко се отличава отъ кората на дѣрветата. Това му спомага да се крие отъ неприятелитѣ си. Само широкото му грозно лице, ушите, които напълно приличатъ на човѣшки, шията, дланъта на рѣдѣтѣ и стѣжалата сж покрити съ гола възсинаково-черна кожа. Въ родината на орангъ-утана валятъ поройни дъждове. До като трае дъжда, той стои пригърбенъ, като се държи о клонетѣ на дѣрветата и дъждътъ пада върху гърбътъ и плѣщитѣ му. Тия части на тѣлото му сж покрити съ гъста дѣлга козина, по която се стича водата надолѣ, безъ да го измокри.

Както прѣднитѣ, тѣй и заднитѣ краища на орангъ-утана сж нагодени за катерене по дѣрветата. Прѣднитѣ краища напълно приличатъ на човѣшки рѣщи, само че сж много дѣлги. Палецътъ е късъ и безъ нокътъ, но сжшо като въ човѣка може да се противопоставя на другитѣ прѣсти. Останалитѣ четири прѣста сж много дѣлги. Това позволява на орангъ-утана да обхваща здраво и дебелитѣ клони. Заднитѣ краища сж къси. И въ тѣхъ палецътъ като въ рѣката се противопоставя на останалитѣ прѣсти, тѣй че и тѣ служатъ повече за хващане, отъ колкото за ходене. Сѣжалата